

om der ikke er den østvestlige Bane, nemlig Banen mellem Kjøbenhavn og Korsør. Den kan man dog ikke overse, men, skulde vi have Jernbaneknudepunktet i Roeskilde, vil den blive som en Mand med 2 Arme, hvoraf den ene var 4 Tommer lang, og den anden derimod 10 Tommer. Nei, Knudepunktet er givet; det er og bliver Ringsted, ikke blot, fordi man i modsat Fald vilde blive nødsaget til at bygge en kostbarere Bygning paa et andet Sted, hvor man nu vilde vælge dette, men ogsaa, fordi Ringsted, saalænge der ikke habes 2 Spor paa Vestbanen, er det naturlige Skæringspunkt for Togene mellem Kjøbenhavn og Korsør. At lægge Skæringspunktet accurat midtvejs kan af mange Grunde fra Begyndelsen have sine Hindringer, men Ringsted ligger dog omtrent midtvejs mellem Kjøbenhavn og Korsør, med paa den ene Side 8 Mil, paa den anden Side 6 Mil Jernbane. Vil man nu flytte Knudepunktet til Roeskilde, vilde man, som sagt, faae paa den ene Side 10 Mil og paa den anden Side 4 Mil Jernbane, og jeg skulde være meget begjærlig efter at see den Driftsplan, hvorefter saa Togene fra Ost til Vest og fra Syd til Nord skulde kunne mødes og udvexles i Roeskilde. Der vilde da blive en overordentligt lang Venten paa dette Sted for Reisende fra det ene Sted til det andet. Jeg troer, at jeg blot behøver at gjøre opmærksom paa disse forskjellige Afstande for at vise det mindre Rimelige i at vælge Roeskilde til Knudepunkt. — Jeg antager, at det vil være overflødig at anføre Mere om det foreliggende Endringsforslag. Jeg erkjender, at man herved paa en kort Strækning vilde vinde et noget bedre Opland end det, man vil faae ved den Linie, som der i Lovforslaget er Tale om. Jeg troer iøvrigt, at det ligger baade i Jernbaneselskabets egen Interesse og i den høitagtede Indenrigsministers, som repræsenterer den almindelige Interesse, at søge at hjælpe paa den Banstælsighed, der er tilstede ved Lovforslagets Linie, ved at komme overeens om en Curve, som nærmer sig noget til de Egne, der ville blive fjærne længere fra Jernbanen end paa den anden Side, hvis denne blev lagt i en lige Linie fra Ringsted til Næstved. Men jeg troer paa den anden Side ikke, at man, for

at fremme de paagjældende Egnes particulære Interesser, skal opoffre et Foretagende, der vil bringe Sydsjælland og de bagved liggende Der i umiddelbar Forbindelse med Hovedstaden. Det er min inderlige Overbeviisning, at man vil opoffre det ved at gaae ind paa Endringsforslaget, og jeg skal tillade mig at anføre de Grunde, paa hvilke jeg støtter den Mening, at man vil gaae glip af det hele Foretagende, hvis man opstiller den i Endringsforslaget indeholdte Betingelse. Der var allerede i Jernbaneselskabets Bestyrelse — det er ingen Hemmelighed — megen Dissens, om man i det Hele taget skulde ønske dette Foretagende. Bestyrelsen er i lang Tid gaaet ud fra den Forudsætning, at Regjeringen, som man ikke antog vilde gaae ind paa en Statsdrift, vilde lade Selskabet, idetmindste for Størstedelen af den Tid, for hvilken dets Statuter ere givne, være i volig Besiddelse af det Monopol, eller hvad man nu vil kalde det, som det havde paa Jernbanerne i Sjælland, og Bestyrelsens Fleertal meente derfor, at man skulde arbejde sig frem og vise sin Interesse for det Offentlige ved at udvide Nettet mere og mere. Min Overbeviisning om den fortsatte volige Besiddelse, der, som sagt, længe har hersket hos Bestyrelsen, har imidlertid nu tabt sig, og den troer nu, at Selskabet i 1881, altsaa om 14 Aar, maa finde sig i en Ubløsning. Men, naar man troer om et Actieselskab, det være nu hvilket som helst, at det skulde være villigt til bestandigt at faae, sjøndt det ikke veed, om det vil leve til den Tid, hvor det kan høste, da troer jeg, at man tager feil af et saadant Selskab. Det gjælder om samme som om enhver Mand, der giver Penge til et vist Foretagende, hvoraf han troer, at det Offentlige vil høste Gavn, at han dog ogsaa venter selv at høste Gavn deraf. Hvis man altsaa vil, at Jernbaneselskabet skal benytte den Tid, det endnu har at leve i, saa troer jeg, at man maa, saa at sige, besæfte det i den Tro, at det idetmindste i den Tid vil have den Fordeel, som nu bliver anseet som den almindelige, nemlig 5 pCt. En anden Deel af Bestyrelsen har, som sagt, ikke deelt Fleertallets Mening; den var allerede meget imod at gaae ind paa den i Lovforslaget indeholdte Plan. Den blev overstemt, men jeg troer, at